

Ragabild

Skjernøyposten



— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR 4.

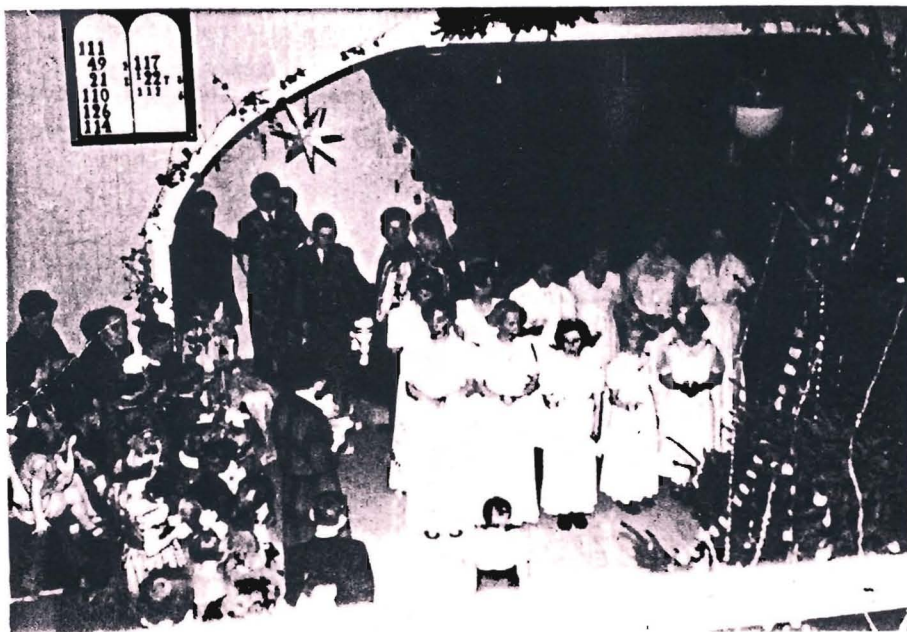
JULEN 1987

19. ÅRG.

JUL OG JULETREFEST

Julen bringer med seg mange minner, og nå minnes vi en barnejuletrefest på kapellet i 50 årene. Festen var vel ikke så mye annerledes enn i dag hvor bestemor og bestefar, manna og pappa, bror og søster i alle aldre stiller opp, så kapellet var også den gang stufult.

Lærer Georg Berge var festleder og programmet hadde han satt opp alene år etter år. Og juletreet som sto midt på gulvet, og så høyt at det hendte at stjernen måtte få plass på en gfen på siden av toppen. Som barn var dette et veldig syn. Så julenissen da som kom gående ned bakken fra skauen med sekken på ryggen, og Paulus Kristiansen som formann i Søndagskolen var med å delte ut gavene. Etterpå gikk julenissen ut samme vegen han kom med en strør av unger etter seg, så han måtte brue med stokken mot dem. Så var det julespillet dirigert av Ellen



Herstad. Med Josef og Maria og barnet i krybben, med englene ute på marken og hyrdene og de vise menn.

Så gangen rundt treet, som barn gikk vi gjerne hand i hand i de innerste ringene. De ytterste gikk de voksne arm i arm, og den takten som var så jevn at det hørtes klakk - klakk med orgelmusikken. Og på krakken til orgelet satt Eugen Walvik eller Arthur Jenssen.

Vi er kommet over et bilde som viser "Englene" i julespillet som står oppstilt foran koret, med hyrdene i bakgrunnen. Bildet er tatt i 50-årene og er ikke så tydelig, men vi kjenner igjen en del av jentene, men vi nevner bare to; Kari Pedersen (Gabrielsen) foran til venstre og Anna Solheim (Aalvik) bakerst til høyre. Legg også merke til den ene av de to lysekronene som skimtes så vidt. Når tid ble de skiftet ut med de nåværende?

VELKOMMEN TIL GOD GAMMELDAGS KURVFEST PÅ GRENDEHUSET.

På et møte i Skjernøy Vel ble det satt fram et forslag om en skulle prøve og få til en kurvfest, slik en hadde i gamle dager. Og fest ble det. Den 20. november, en fredagskveld, var det dekket et stort bord med flotte blomsteroppsatser og levende lys, det hele komponert av Ellen Herstad. Som alltid stiller opp når noen trenger hjelp til pynting.

Olga Berge og undertegnede var å finne på kjøkkenet sammen med kaffen. Klokken ble 19.00 og kurver, damer og herrer sted inn, 26 i alt.

Damene hadde virkelig satt fantasien i sving og laget noen fine kurver. Da folk hadde funnet seg en plass kunne Tor Bjørn Hansen, formann i Skjernøy Vel, ønske hjertelig velkommen. Vi stemte i en kaffevise før kurvauksjonen begynte. Det var ca. 15 kurver. Budene kom raskt, mann-folkene var sultne som vanlig.

Da herrene hadde bydd på hver sin kurv, gjaldt det å finne den som hadde laget akkurat den kurven. Da damen var oppsporet hadde de to et koselig måltid sammen. Ja, noen herrer var så heldige å få to damer til bords, da det var for mange damer med kurver. 180 kroner var det høyeste budet en av kurvene fikk. Da en del av maten var fortært, leste Kari Pedersen opp en gøyale Pider Ro historie.

Vi hadde vært så heldige å få Per Pedersen fra Udøy, nå bosatt i Holum, ut til øya. Han var fabelaktig på trekkspillet og hadde en stemme så høy at taket nesten lettet. Han underholdt med mange fine sanger. En liten utlodning ble det også tid til. Alle blomsteroppsatsene til Ellen Herstad ble loddet ut, og mange fikk med hjem en pen dekorasjon. Vi spiste, sang og pratet om hverandre, da banket det på døra og "Rasmus og Olava" kom alias Betty Hagen og undertegnede. De spilte en sketsj som tidligere hadde vært oppført på Skjernøyrevyene.

Etter hvert som kvelden skred fram, var det Torvald Abrahamsen som reiste seg og fortalte en god vits, og godt var det, for etter hvert var det mange som hadde en vits å fortelle. Og som sagt før, en god latter forlenger livet.

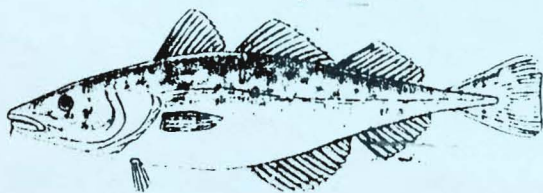
Da klokka nærmet seg 23.00, magene var fulle og søvnen lå på lur, var det på tide å finne den rette damen og dra hjemover. Det hadde vært en vellykket og koselig kurvfest, så vi takker Olga Berge, det var nemlig hun som kom med ideen, for en koselig fest, og håper det blir en tradisjon.

Rita T. Dyrstad Solvang.

Skjernøyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. (043) 68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 30.
USA \$ 5.-

litt fiskeprat



En stormfull høst og vanskelige fiskeforhold. Etter et veldig godt dorgefiske etter makrell, med beste totalfangst vel 60 tonn, har det blitt lite med fisk siden og hummerfisket tok stormen. Bare de 3 første dagene var det ordentlig sjøvær så en kunne få trukket teinene. Men fangstene var små, 1/4 til 1/3 hummer pr. teine første dagen og noen hadde enda dårligere resultat. 32 hummer på 100 teiner var nok noe av det bedre. Men så begynte uværet, som avsluttet med orkanen 16. oktober. Det ble store teinetap og siden ble det bare tatt småfangster. Det overhendige været

skremte den nok vekk.

Hummerfisket er jo bare en skygge av hva det var i gamle dager, og for de fleste ikke lønnsomt lenger. Men prisen er bra, siste oppgjør i vår var kr. 126.- pr. kg.

Det fiskes også en del ål, men tror fangstene er mindre enn i fjor, mye på grunn av større deltagelse og altfor mange ruser i sjøen. Men gode priser også for ålen, kr. 41,50 for stor ål og 22,50 for den små.

Ellers trales det en del reker med bra fangster når været er lagelig. På garn derimot, er det heller dårlige fangster, 200 - 300 kg. på 100 garn blir det ikke mye gevinst av, men dette kan jo snart bli bedre.

Nå gjøres trollgarna klare for juletorsken, så nå håper vi på nordlig og litt kaldere, for da pleier sjøen og draget å legge seg. --- God fiskelykke og godt nytt år. -----

Vi har hatt litt reaksjon på det bildet av gamle Ytre Farestad som vi hadde i forrige nr. Fra USA skriver Esther Olsen (datter til Peder Pedersen - en av "Ydder-Farestadgudan") at hun gjerne vil ha et bilde av huset hvor hennes far var født. Hun hadde spurt sin far, mens han levde, om han hadde et bilde, men det hadde han ikke, så hun ble glad da hun fikk se dette. Så den saken kan sikkert ordnes.-- Hun skriver også at hun er svært interessert i Skjernøya, hvor hun har sine røtter og leser Skjernøyposten med interesse. Hun var i Norge siste gang i 1980 med et kor, sammen med 3 av sine barn og 3 barnebarn.---

Så selv om det minker på 1. generasjons Skjernøyfolk der over, er det nok ennå en del som er interessert i den kontakt de kan få med øya, gjennom å lese Skjernøyposten.



UNGDOMSFORENINGEN

Atter en gang går det mot jul og et nytt år. I Ungdomsforeningen står nå årsmøtet for døren, den 9. des. Søndag den 13. vil det på ettermiddagen bli konsert, hvor vi synger julen inn. Juletreffesten blir som vanlig den 28. des. Og her er selvsagt alle hjertelig velkommen. Søndagsskolens barnefest blir dagen etter.

Går vi tilbake litt, har det vært ganske tett virksomhet på kapellet av forskjellig slag som Yngres, Ungdomsgruppe, utlodninger, møter og bibelgrupper. Fra tirsdag 27. okt. til søndag 1. nov. var det møteuke ved Bjarne Christensen. Det var også sangkrefter til hvert møte og de var veldig godt besøkt. Det var godt å være på møtene. Fredag var det krabbefest. Det er helst sent på året for det, for krabbene er heller dårlige nå. Men krabber ble det nok av og mange var det som møtte fram. Skjernøykoret SKUF var med og sang. Søndag var det avslutning av møteserien og det ble arrangert ettermiddagskaffe, hvor det var sang av barn og voksne. Et sangkor fra Vennesla deltok. Vest- og Østerøyas kvinneforeninger har hatt sine utlodninger, begge med bra resultat, kr. 7.600 og vel kr. 8.000.

Kapellet har fått et nytt vindfang og det vil bli montert nye hovedinngangsdører. Vindfanget har blitt til veldig stor hjelp da dørene var vanskelige å åpne i sterk vind. Og dette har også hjulpet til å gi kapellet en finere fasade. Utvendig har en gravemaskin fjernet den steinrøysa i det sydvestlige hjørnet og rensket opp bekken. Det er også lagt på et par lass med grus og et lass med jord.



Vi bringer her det første bildet som er tatt av Skjernøy kapell. Legg merke til så bart det er på heiene omkring, det finnes kun

noen trær i heia bak flaggstanga på bildet. --- Som kjent ble Skjernøy kapell bygd i 1913. Det var Ungdomsforeningen som satte igang arbeidet. Tomta ble gitt av Kristen Wilhelmsen og Petter Farestad. Kapellet kostet kr. 6.000. Det første orgelet kostet kr. 4.000 og ble kjøpt inn i 1926. Det var i bruk i mange år. Eugen Walvik var organist i ca. 50 år og organistjobben utførte han gratis i alle årene.

HØSTFEST FOR ELDRE I SKJERNØY HELSELAG 4/10 1987.

Så er det igjen høst med tåke og overskyet himmel, men i kapellet er det pyntet til fest med blomster i årstidens skjønneste farger. Skulle ha ønsket at hver eneste plass hadde vært fylt av mennesker som kunne ha opplevd å se den fargeprakt som bordene var pyntet med - flotte oppsatser og vaser fulle av alt dette skønne. Jo, du kan det, Oddbjørg Berge og alle dine dyktige hjelpere. Oddbjørg hilste velkommen så hjertelig at alle straks følte seg hjemme. Hun leste noen vakre velkomstvers.

To unge menn, den ene med røtter på øya (sønne-sønn til Marta Berge) og den annen en musikkstudent fra musikkhøyskolen i Kr.sand sørget for utvalgte musikkstykker på trompet og piano. Et fint innslag i festen. -- Så inntok fru Ousland talerstolen og gav oss en hyggelig stund med minner fra barndoms- og ungdomsår. Hun skildret dette så levende at vi alle kunne kjenne oss igjen - i sorg og motgang i disse harde tider, men også gleder og lyse minner ved samhold, nøy-somhet og takknemmelighet.

Så kom den store bevertningen som den flinke komiteen snart er kjent i vide kretser for. Herlige smørbrød og et stort antall hjemmelagede bløtkaker, og alle tok for seg av hjertens lyst.

Et "mimrekor" fra Holum kom så med et fornøyet innslag av gamle, nydelige sanger som de hadde samlet på, og sangen klang friskt og festlig med musikk til av trekkspill og 2 gitarer - en morsom stund. Igjen fikk vi et innslag på trompet og piano. Forsamlingen sang også mange nr. fra sangboka.

Ousland avsluttet med en kort andakt, men med et mektig innhold om det evige håpet ved Jesu død og oppstandelse, og om at vi en gang skal få møte våre kjære igjen hos Gud.

Vi dro hjemover med takk for at vi hadde fått anledning til å bli med på Helselagets feststund også i år.

Hilsen Carla.





S.K.U.K. WEEKEND-TUR TIL BYREMO 9. - 11- SEPT.

Fredag 9. sept. kl. 18 dro vi av-
gårde 14 medlemmer + 2 ledere
og dirigent fra S.K.U.K. (Kjer-
nøy Ungdomskor). Målet var Byre-
mo. Vi trykket oss godt inn i
biler med opp-pakning, mat og
ellers alt som hører med når så
mange skal på weekend-tur.

I tett tåke og regn bar det opp-
over. Og etter en del forviklin-
ger fant vi da endelig hyttene.
2 hytter var stilt til vår dis-
posisjon, og gjett om det var
komfortabelt. Strøm, vann, klo-
sett og nok av senger. Ja, dette
hadde vi ikke ventet. Guttene
skulle bare "sove" i sin hytte,
mens alt annet skulle foregå i
jentehytta.

Etter det verste kaoset hadde
lagt seg, smakte det herlig med
mat. Alle ble tildelt oppgaver,
med hensyn til mat, oppvask o.l.
Det gikk helt smertefritt. Styr-
et hadde gjort en fantastisk
jobb på forhånd. Vi hadde en fin
kveld sammen med moro, alvor og
sang.

Lørdag hadde vi en herlig fro-
kost. Den varte lenge og smakte
nydelig. Apetitten var i orden,
og det er slik det skal være.
Det var lagt opp til krokeft-
turné og senere en turné i bingo.
En del av oss sprekeste gikk en
fin tur i ikke fullt så fint vær.
Men det gjorde godt. Leker, kon-
kuranser gikk slag i slag utover
ettermiddagen, Avbrutt av mat
selvfølgelig. Dessverre måtte
vår dirigent, Tormod, forlate oss
lørdag kveld, så vi la skumle
planer om hvordan vi skulle hol-
de orden på alt til natta.
Lørdag hadde vi en fin kveld

sammen. En mengde gotteri ble for-
tært mer eller mindre. Litt kvalme
og oppkast ble resultatet av det,
men det satte bare en ekstra spiss
på kvelden. Vi sang mye og Norun
H. W. innledet til samtale og frie
vitnesbyrd. Samtalen kom også inn
på aktuelle ting som det å være
en kristen i hverdagen, på skolen.
Hvordan bekjenne for våre kamera-
ter, venninner, og hva kan vi
gjøre for å få dem med på veien?
Vi har et ansvar som kristne i
vår oppførsel i det daglige, måtte
vi alle ta vår del av det.

En fin kveld som spleiset oss sam-
men på en spesiell måte. Omsider
var det køyetid og noen av oss lå
med øyne og ører vidåpne en stund.
Så ble alt stille, bortsett fra
noen mystiske lyder. Det virket
som åling langs gulvene. Nok om
det. Etter bra - lite og bitte
lite søvn, var vi igjen samlet
til deilig frokost og andakt.
Tur for de som ønsket det, og den
ble på vilje heia, men vi kom da
tilbake til utgangspunktet.

Deilig middag igjen og så var det
alvor. Bøtter, kluter og koster
kom fram i en fart. Med øvet hånd
(mer eller mindre) ble hyttene
pene og rene igjen. En liten sjek-
over alt, og det så bra ut.

Så kunne vi beriket dra hjemover
igjen, og en ting var vi i alle
fall enige i, at dette gjør vi op-
igjen. Det er fint å bli kjent på
en annen måte. Så ble det ny in-
spirasjon til nye øvelser og nye
oppdrag.

Takk til foreldre som stilte
villig opp med biler og fikk fra-
tet os trygt.

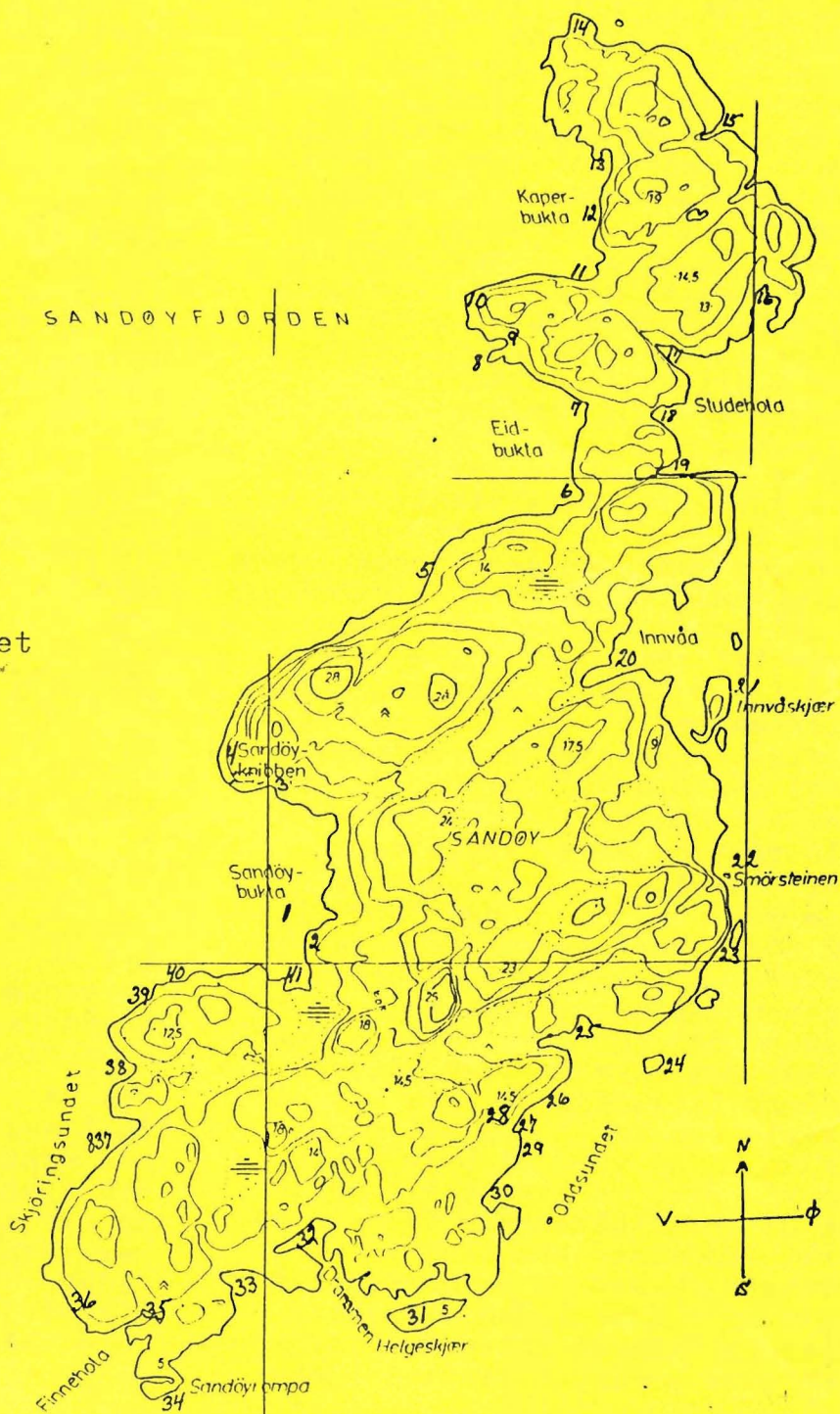
I. A.

S A N D Ø Y.

Her følger noen stedsnavn fra Sandøy. Vi har spurt forskjellige eldre folk for å få med flest mulig navn, men vi må dessverre innse at mange av navnene allerede er gått i glemmeboken. Hvis noen kan supplere med flere vil vi være takknemmelige.

Vi vil i senere numre ta med noen av de andre holmene.

1. Sandøybukta
2. Skøyteland
3. Knibehola
4. Kniben
5. Nord-Sandøyhuset
6. Sør-Eidbukta
7. Nord-Eidbukta
8. Saueodden
9. Sauehola
10. Tedneodden
11. Sør-Kaperbukta
12. Odderura
13. Nord-Kaperbukta
14. Nord-Sandøyrompa
15. Skomagerhola
16. Sandøyromphavnen
17. Nord Studehola
18. Midtre -"-
19. Sør -"-
20. Innvåa på Sandøy
21. Innvåskjæret
22. Smørsteinen
23. Sør-Smørsteinhola
24. Skjæret i Oddsundet
25. Nord-hola i -"-
26. De røde fjellan
27. Bonnevi
28. Bonnevis heller
29. Garnfjellan
30. Sør-hola i Odds.
31. Helgeskjær
32. Dramhavnen
33. Drammen
34. Sør-Sandøyrompa
35. Finnehola
36. Finnefjellan
37. Skjæret i Skjøringsundet
38. Teistebukta
39. Teistereiret
40. Sør-Sandøyhuset
41. Sandøybukthavnen



UVÆRS DAG 1987

Sett en tykk rød strek under fredag 16. oktober og noter "voldsomt uvær". Det er etterhvert blitt atskillig av slike "minnedager", og det ser ut til at værgudene stadig har overraskelser i vente. Denne dagen var ganske spesiell. Det begynte med SO. kuling, men fra middagstider økte det raskt på til full sørlig storm med orkan i kastene. Og vannet steg og steg, til det hadde overskredet alle tidligere flo-merker. Selv gamle mennesker kan aldri huske et slikt høyvann. Til alt hell hendte dette midt på lyse dagen, ellers hadde det nok gått atskillig verre. I Rosnesvågen drev noen båter av og folk kom hjem fra jobben for å sikre sine båter, brygger og annet løsøre fra å drive til havs. I Valvik og Dyrstadstranda var det full krise-tilstand. Sigurd og Georg var tilstede der og vi lar dem fortelle; I Valvikstranda fløt to sjøboder ganske rolig vekk innover land, og det oppstod en del dramatik da en skulle forsøke å slå tau rundt dem så de ikke drev til sjøss. Da ville de ta med seg flere båter i slengen. Sjøen gikk så høy at det ikke var mulig å være i nærheten når riene satte inn, den slo over alt og tok med seg alt som lå på land. To mann ble rett og slett skylt vekk under tauslåingen av sjøbuene - men kom seg dog opp på det tørre igjen. En båt slet fortøyningene og satte seg på tvers oppe på brygga. Fra en lettbåt greide en å sette tau på den og fikk dradd den på land. Men ikke før var båten dradd opp og talja fjernet, så kom en ny rie som tok båten til sjøss igjen og så var det bare å begynne på nytt. To ganger til måtte en ut i lettbåten for å berge båter. Fra siste båt ble hele forstevnen rykket ut og da det ble satt nytt tau på den røk akterfortøyningne så båten kom farende inn over brygga og rett i sjøbu-

veggen med et brak. Ved neste rie ble båten dradd over brygga og inn i slippen, hvor den endte sine dager. Båter som stod opplagt inne på land fikk også hard medfart. Noen kantret andre drev vekk. Dagen etter så det ikke ut inne i stoa. Der lå alt som hadde ligget på bryggene og i sjøbodene, samt sjøbodgulv og teiner. Dette var et lite glimt fra Valvik og det var også et syn å se når sjøen, som en stor elv, fosset gjennom Monneglova og inn i stranda.

Hadde vi ikke hatt moloen på Dyrstad, ville det nok ikke ha vært mye igjen inne i stranda, da sjøen og vinden stod like inn. Heldigvis kom uværet midt på dagen, så en fikk tid til å sette fortøyninger av tralvaier og tykke nylontrosser opp i moloen. De største bølgene slo over moloen, og inne på plassen hvor vi samles St.Hans, fosset store brottsjøer innover og det var livsfarlig å ferdes der. En av sjøbodene forskjøv seg på grunnmuren og et par til leet på seg. Alle mann surra og fortøyde og berga på land etterhvert som vannet steg, så alt i alt gikk det bra. Men et bevis på at denne stormen var en av de verste i manns minne, var at den gamle sjøbua i Nordstranda (Robert Pedersens) var helt forsvunnet, ikke en pinne tilbake og den har i alle fall stått i over 100 år. Sjøen hadde nesten gått helt opp til den store steinen på sletta og store steiner har fylt havna i Nordstranda. Det er helt utrolig hvor stor makt havet har.

Ute på Ryvingen huserte sjøen fælt nede i havna. Tre brygger ble sopt vekk, masse stein ble slått ut av veien mellom naustet og kranbrygga og noen kjempeblokker vasket ut av moloen på begge sider. Og den har nå tross alt ligget der i 90 år. Heldigvis lå ingen båter ute da - de hadde neppe greid seg. -- Som et kuriosum

må nevnes at en masse fisk, uer og skolest, var skylt på land og noen lå langt opp forbi naustet, og på bunnen utforbi lå flere døde skolest. Og når en vet at begge disse sorter er typisk dypvannsfisk, så kan en jo lure litt. Ute på Slettingen var torv veltet på hele sørsiden til bare noen få meter fra toppen.

Nevnes må også at en veldig steinblokk som sjøen slo på land på Lille-Odd i 1957, nå var slått mye lenger innover land og dertil knust i flere biter.

En fyrlykt på Indre Mannevær ble regelrett feid på sjøen og den berømte Sjøsandten ble maltraktert til det nesten ugjenkjennelige etter sjøens herjinger. Vannet gikk høyt over Bryggegata i Mandal og på Rutebilstasjonen kunne en faktisk ro med båt inn til meieriet.

Og så kan en lure litt på om dette uværet var verre enn de vi har

hatt tidligere? Det var i hvertfall en verdig markering av 30-års minnet for stormen 4. nov.-57 og januar-uværet for 50 år siden, i 1937, med alle forlisene i Nord-sjøen. Vi har nok hatt sterkere vind, her kan vi nevne orkanen i sept. 69, da trær i tusenvis blåste ned. Det er nok mulig at sjøen var verre i -57. Det er litt vanskelig å bedømme. Vindretning og virkningne var litt annerledes den gang enn nå. Men at sjøen var uhyre grov denne gang er det ingen tvil om, det brøt som en foss på 12 favners dyp. Men en ting kan vi slå fast; vannet har aldri vært så høyt i manns minne, ca. 25-30 cm høyere enn tidligere rekorder. Og derfor ble også virkingen av sjøen mange steder så katastrofalt stor. -----

Dette ble mye uværprat, men øya vår ligger jo slik til at vi er nokså utsatt for værgudenes luner.

NYTT FRA ØYA

Tiden er kommet til å minne om kontingenten for 1988. Den har holdt seg på det samme siden i -83, men nå ser vi oss dessverre nødsaget til å sette den opp til kr. 30, og \$ 5.- i USA fra neste år. Bare porto for fire nr. blir kr. 12, og den vil sannsynligvis stige fra mars måned. Papir og annet utstyr er også blitt dyrt. Giroblankett vil bli vedlagt i dette nr., så vennligst betal inn så snart det lar seg gjøre.

Det er blitt solgt ca. 100 kart av øya, og det hjelper til slik at vi har fått betalt ned litt på lånet. Vi har fremdeles kart for dem som måtte ønske det, men husk å farge sjøen blå, da kommer alt så mye bedre fram. -----

Fiskebåten "Rakon", som Even Christensen og Atle Abrahamsen er medeiere i, gikk på grunn innenfor Songvår på vei inn fra reke-traling i mørke og en del tung

sjø. Den kom av ved egen hjelp, men den 85 fots store stål båten fikk store skader i bunnen, og har fått seg et 5-6 ukers verkstedopphold i Danmark da det ikke var plass på norske verksteder. Hell i uhellet var at hullene i bunnen traff i bunkerstanken, ellers kunne nok situasjonen blitt atskillig verre. -----

Vi gratulerer Jan Øystein og Elin Dyrstad med nytt hus på Dyrstad. De håper å flytte inn før jul. Vil samtidig ønske Elin, som kommer fra Lyngdal, velkommen til øya. -----

German Gabrielsen, Farestad fyller 90 år den 13/12. German er en kjent mann som har hatt flere verv innen kommunestyre og fiskerorganisasjonen. Han følger fremdeles med i det som skjer og er tålrig til helse. Vi ønsker ham hjertelig tillykke med dagen og alt godt i tiden som kommer. -----

Sverre Syvertsen, Y. Farestad fyl-
ler 85 år 28/12. Han er fremdeles
litt av en spreking og var bl.a.
med for fullt i hummerfisket. Vi
ønsker ham tillykke med dagen og
håper at vi ennå vil få se ham i
fiskerbåten i tida framover.-----

Vi ønsker Terje Abrahamsen, Valvik
lykke til. Han har frivillig reist
til Libanon for å tjenestegjøre i
de norske F.N. styrkene der nede.-

Trygve og Arnt Otto Anensen, Dyr-
stad, som fisker med garn ute i
dypa med sin nye sjark "Gulskjør"
fikk nylig en håbrann på 88 kg.
Den blir betalt med 17-18 kr. pr.
kg. så en må jo si det er bra pris
for en enkelt fisk. Det er vesent-
lig hå de fisker etter, men får og-
så noen store torsk, brosme, lange
og kolmule. Høyeste dagfangst opp
til nå er på ca. 1100 kg.-----

Sverre Gunnar Syvertsen, som er
gift og bor i Mandal, har så smått
begynt arbeidet med å bygge på sin
bestefar Sverre Syvertsens hus på
Y. Farestad. De vil da flytte ut
til øya når dette blir ferdig.---

En sau ble fredag 6/11 påkjørt på
Berge på Skjernøy. Sauen fikk så
store skader at den måtte avlives.-

Inne på Tregde hadde de dagen før
stor-stormen et uvær av en noe an-
nen art, nemlig en skypumpe eller
virvelvind. Og de kan så visst væ-
re farlige nok, når de er av noe
format. Den kom rasende inn fra
sjøen og herjet fært der den fór
fram. Trær ble rykket opp med ro-
ten og båter sugd høyt til vørs.
Der den traff hus ble det nesten
ikke takstein igjen. Som en uttryk-
te det; Det var som 10 trailere
som kjørte over huset mitt.
Heldigvis traff den ingen folk på
sin ferd, og selv om skadene var
store, kunne det ha gått atskillig
verre.-----

Songvår fyr er nå gått over i histo-
rien som bemannet fyrstasjon. Be-
tjeningen har gått i land og fyret
blir drevet ved hjelp av solselle-
panel og batterier. Det har også

vært noen Skjernøyfolk ansatt der,
og lengst tid har nok Guttorm
Jenssen som var fyrmester der i
mange år. ---- Foranledningen til
at fyret ble bygd var forliset av
hvalfangerbåten "Vardøhus" på
Foreboene i 1887, for nøyaktig
100 år siden. Hele 46 mann omkom
under dette forliset. Det kom
krav om å forsterke fyrlyset på
Ryvingen, men Fyrdirektøren mente
det var bedre å sette opp et nytt
fyr på Songvår i Søgne. Dette ble
vedtatt og fytet ble tent 1. nov.
1888. ---- Fyrlyset på Ryvingen
ble forsterket, ved det nye stor-
fyr som ble bygd og tent i 1897,
og var et av verdens sterkeste.
Dette kunne altså feire 90 år i
høst, mens det første fyret der
ute ble bygd i 1867 - for 120 år
siden.-----

Når vi ser på været siden sist, så
har det just ikke vært noe ideelt
høstvær. Det har vært mye kuling
og regn. Ja, bare i okt. falt det
over 300 m.m. Bladene på trærne
fikk likesom aldri den fine rød-
gyldne høstfarge. De ble pisket for
mye av storm og saltrokk. Men nov.
ble en fin-fin måned. Det hører
til skjeldenhetene å finne denne
i sånt godlag. Rolige vindforhold,
mildt og fint. Siste uka av nov.
og nå første uka av des. har vært
helt fantastisk. Men frosten har
melt seg. og det er jo noe en må
vente i dette klare, fine været.
Så er vi kommet til veis ende og-
så denne gang. Vi sier takk for i
år og ønsker alle våre lesere en
gledelig jul og vel møtt i 1988.-



God Jul